

ε') Πρὸς προφύλαξιν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων, ὡς ἀρότρων, ἀμαξῶν, πάλων, ξυλίνων βυτίων ὕδατος κτλ.

Ἡ γενικέυσις τῆς χρήσεως τοῦ Καρβολίνου ὄησε πολλοὺς εἰς ἀπομιμήσεις, αἵτινες ὅμως μέχρι τοῦδε ἀπεδείχθησαν πᾶσαι ἀνεξαίρετως ὡς σκευασίαι (συνθέσεις σωσικρέατος, (Creosot), δι' ὃ οἱ καταναλωταὶ δέον νὰ ζητῶσι τὸ πλήρες ὄνομα τῆς οὐσίας ταύτης, ἥτοι Carbolineum Avenarius.

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ ἐμπορικοῦ μέρους τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνετίθη ἐν τῷ κατὰστημα Παύλου Λέχλερ (Paul Lechler) ἐν Στουτγάρτη, ὅπερ συνέστησεν εἰς πάντα τὰ μεγάλα κέντρα τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποθήκας, καὶ παρέχει παντὶ ἐνδιαφερομένῳ ὁδηγίας καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν.

Ν ΧΛΩΡΟΣ

Καθηγητῆς τῆς Δασολογίας, τμηματάρχης τοῦ Δασονομικοῦ τμήματος.

Η ΜΕΛΕΑΓΡΙΣ
(NUMIDA MELEAGRIS)

Τὸ ὄνομα τοῦτο δίδεται εἰς κομψωτάτων τε εἶδος ἀλεκτοροειδῶν πτηνῶν τὸ κοινῶς λεγόμενον φαγκόκοττα. Ἡ Μελεαγρίς εἶναι μεγαλειτέρα τῆς κοινῆς ἀλεκτορίδος, τὰ πτερά της εἶναι μέλανα μετὰ λευκῶν στιγμάτων, τρόπον τινὰ ὡσάν νὰ εἶναι διεσπαρμένοι μαργαρίται ἐπὶ τοῦ ἐνδύματός της. Αἱ παρειαὶ τοῦ ἄρρενος εἶναι κυανωπαί, αἱ τοῦ θήλεος ἐρυθραὶ (ὑπάρχουσιν ὅμως καθὼς φαίνεται καὶ ποικιλίαι εἰς τὰς ὁποίας ἄρρενες καὶ θήλειες ἔχουσι παρειὰς κυανωπάς. Τὸ ράμφος τῆς μελεαγρίδος εἶναι ἐρυθρὸν εἰς τὴν βάσιν καὶ κερατόχρονον κατὰ τὴν αἰχμήν, ἥτις εἶναι κυρτὴ καὶ λίαν σκληρά. Ἡ λίαν κυρτὴ ράχη τῆς Μελεαγρίδος δίδει εἰς αὐτὴν ὁμοιότητα τινα πρὸς τὴν πέρδικα.

Ἰδοὺ ζωοτεχνικαὶ τινες πληροφορίες περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐκτρέφεται ἡ μελεαγρίς ἐν τῇ Νοτίῳ Γαλλίᾳ ὅπου χαίρει μεγάλην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς κτηνοτρόφοις.

Ἀπὸ Ἀπριλίου μέχρι Σεπτεμβρίου ἡ Μελεαγρίς γεννᾷ 100 ἕως 150 ὄψ, τὰ ὅποια κρύπτει συνήθως μετὰ μεγάλης τέχνης ἐντὸς τῶν ἀγρῶν, ἢ καὶ ἐντὸς τῶν θάμνων. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὁ κτηνοτρόφος ἐξασκεῖ ἀστυνομικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν πτηνῶν, ὅπως ἀνακαλύψῃ τὴν φωλεὰν ἐκάστου. Τοῦτου γενομένου πρέπει ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ τὰ ἀφαιρῇ ἐκ τῆς φωλεᾶς. Οὐχὶ ὅμως πολλὰ συγχρόνως καθ' ὅσον ἡ μελεαγρίς ἅμα ὡς ὑποπτέυσῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὠν ἐγκαταλίπει τὴν φωλεὰν της καὶ ἐκλέγει ἄλλην καλλίτερον κρυπτομένην.

Τὸ μέγα μυστήριον τῆς ἐκτροφῆς τῆς μελεαγρίδος συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς φωλεᾶς ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰς τὴν ἀμὲν τρόπον ἀφαίρεσιν τῶν ὠν ἀφ' ἑτέρου. Ὄταν ἡ μελεαγρίς κατορθώσῃ νὰ κρύψῃ τὴν φωλεὰν της, πολλὰκις ἐπιβάλλει (κλωσᾷ) τὰ ὄψ της ἐπὶ 25 ἡμέρας καὶ ἐπανέρχεται μετὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διαστήμα ἀκόλουθουμένη ὑπὸ δωδεκάδους τινὸς νεοσσῶν. Ἄλλὰ συνήθως ἡ φωλεὰ ἀνακαλύπτεται καὶ τὰ ὄψ ἐμπιστεύονται εἰς ἀλεκτορίδα πρὸς ἐπόωσιν, ἥτις ἄτε ἡμεροτέρα καὶ φρονιμότερα ἐκτελεῖ τὴν ἐργασίαν ταύτην καλλίτερον τῆς μελεαγρίδος.

Οἱ νεοσοὶ τῆς μελεαγρίδος εἶναι λίαν ευαίσθητοι, μέχρις ἡλικίας 2 μηνῶν τὸ ψῦχος καὶ ἡ ὑγρασία εἶναι θα-

νατηφόρα εἰς αὐτούς, καὶ πρέπει ὁ κτηνοτρόφος νὰ τοὺς ἔχῃ πάντοτε ἐντὸς περιβάλλου, ἵνα δυνήθῃ νὰ τοὺς κλείσῃ ἀμέσως ἐντὸς τῶν σταύλων ἅμα ὡς ἐπίκειται κίνδυνος ψύχους ἢ βροχῆς. Τὴν πρώτην ἐβδομάδα, ἀφ' οὗ ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἡ τροφή των πρέπει νὰ εἶναι μία ζύμη ἐξ ὠν σκληρῶν καὶ ψύχας ἄρου εἰς τὴν ὁποίαν προσθέτομεν εἰ δυνατόν ὀλίγον κρέας ψιλοκομμένον. Μετὰ ταῦτα τρώουσι καὶ κνάβιν (καναβούρη) κέγγρος κτλ. κτλ. ἄλλ' εἶναι πάντοτε καλὸν νὰ λαμβάνωσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέραν ζωϊκὴν τροφήν, π.χ. ζύμην ἐξ ἀλεύρου ἀραβοσίτου ἐμπεριέχουσαν ὑπολείμματα κρεοπωλείων (ἐντερα, στομάχους βοῶν κτλ.) ψιλῶς κεκομμένων. Πρὸ πάντων καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ νεοσοὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν ἐρθηκίαν ἡλικίαν (δηλ. ὅταν τὸ μέτωπόν των σχηματίζει τὸ χαρακτηριστικὸν κρεαδὸς ἐκεῖνο ἐξοίδημα ὅπερ ὀμοιάζει πρὸς κέρας) ἡ τροφή των πρέπει νὰ εἶναι ἀφθονὸς καὶ τοικίη. Ἄμα ὡς διέλθωσι τὰς κρίσιμους ἐκεῖνας ἡμέρας αἱ μελεαγρίδες εἶναι πλέον ἐκτὸς κινδύνου καὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πτηνὰ ἀντέχοντα κελῶς εἰς τὸ ψῦχος καὶ εἰς τὴν ὑγρασίαν.

— Εἰδικὸς Γάλλος κτηνοτρόφος γράφει περὶ τῆς μελεαγρίδος τὰ ἐξῆς:

«Τὸ κρέας τῆς μελεαγρίδος εἶναι λεπτόν καὶ εὐγεστόν, πολλοὶ προτιμῶσιν αὐτὸ καὶ τοῦ κρέατος τοῦ φασιανοῦ. Ἡμεῖς μόνον εἰς μεγάλας περιστάσεις ἔχομεν ἐπὶ τῆς τραπέζης μελεαγρίδας, ἢ χάριν ἐορτῆς ἢ ὁσάκις φιλοξενούμεν καλὸν φίλον. Ἐνῶ τὰ ἄλλα κατοικίδια πτηνὰ καταστρέφουσι τοὺς ἀγρούς περὶ τῶν οἰκημάτων, αἱ μελεαγρίδες σέβονται τὰς καλλιεργείας καὶ καταγίνονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σύλληψιν ἐντόμων. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπιτρέπω εἰς τὰς μελεαγρίδας μας (ἐκτρέφω δὲ ἐτησίως περὶ τὰς 40) ἐλευθέραν τὴν εἰσόδον εἰς τοὺς ἀμπελώνας μου, εἰς τοὺς κήπους μου κτλ. ὅπου ἀποβαίνουν ὠφελιμώτατα καταστρέφουσαι τοὺς ρυγχίτας, τοὺς κοχλίας, τοὺς μυριάποδας (σαρανταποδαρούσας) κτλ. χωρὶς νὰ ἐγγίξωσι τὰς σταφυλάς, τὰ χαμοκέρασα καὶ τοὺς ἄλλους καρπούς.»

Ἰδοὺ πλεονεκτήματα τὰ ὅποια εἶναι μνείας ἄξια.

ΡΑΙΝΟΛΔΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
γεωπόδος

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Διὰ τοῦ σχεδιαγραφήματος τῆς παρακειμένης εἰκόνης ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου παρομοίου σχήματος δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἐξῆς περιεργότατον καὶ διδακτικὸν ἄμα πείραμα: Προσθλοῦμεν ἀτενέστατα τοὺς ὀφθαλμούς μας καὶ βλέπομεν τὸν ἐσχεδιαγραφημένον διάβολον ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα, ἕως οὗ κουρασθῇ ὁ ὀφθαλμὸς μας (τοῦτο θὰ διαρκέσῃ 40—50 δευτερόλεπτα)· ἰδίως πρέπει νὰ ἀτενίζωμεν πρὸς τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σώματος αὐτοῦ μέλανα δακτύλιον ἀμέσως δὲ ἀνυψοῦμεν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ παρατηροῦμεν ἐταστικῶς πρὸς τὴν ὀροφὴν ἢ πρὸς ἀπέναντι κείμενον τοίχον. Μετὰ παρελεύσει 15—20 δευτερόλεπτων θὰ ἴδωμεν ἐπὶ τοῦ τοίχου τὴν ἰδίαν εἰκόνα τοῦ διαβόλου ὡσεὶ ἦτο ἐξωγραφισμένη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τοίχου.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι ἀπλουστάτη. Γνωρίζομεν ὅτι τὰ ἐκτὸς ἡμῶν ἀντικείμενα γίνονται ὄρατὰ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων, τὰς ὁ-

ποιάς εκπέμπουσι πρὸς αὐτὸν (τὰ μὲν αὐτοφῶτα ἐξ ἑαυτῶν, τὰ δὲ ἑτεροφῶτα δι' ἀντανεκλάσεως τῶν εἰς αὐτὰ προσπιπτόντων φωτεινῶν ἀκτίνων ἐξ ἄλλου αὐτοφώτου σώματος) καὶ σχηματίζεται εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐπὶ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος, τὸ εἰδῶλον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντικειμένου· τοιαυτοτρόπως διὰ τοῦ εἰδῶλου τούτου βλέπει ὁ ὀφθαλμὸς τὸ ἀντικείμενον. Ἄρα δὲ ὡς

τὸ ἀντικείμενον ἐκλείψῃ, δὲν σχηματίζεται πλέον εἰδῶλον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ καὶ δὲν βλέπομεν τούτο. Ἐν τούτοις διὰ πειραμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντικειμένου ἢ γεννηθεῖσα ζωηρὰ ἐντύπωσις ἐξ αὐτοῦ παραμένει ἐπὶ τινα εἰσέτι χρόνον ἐπὶ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος· τούτου ἕνεκεν ὁ ὀφθαλμὸς ἀτενίζων εὐθὺς ἀμέσως πρὸς τινα ἐπιφάνειαν ἀνα-



παριστᾷ καὶ βλέπει πάλιν τὸ ἀντικείμενον ὡσεὶ αὐτὸ τούτο εὐρίσκειτο πράγματι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐκείνης.

Τὸ πείραμα τοῦτο ἐπιτυγχάνει πάντοτε, ἀρκεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμονῆς, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ εἰς πρώτην φοράν νὰ κάμωμεν ἐπανελημμένας δοκιμὰς. Ἡ ἐπιτυχία εἶναι τόσῳ πληρεστέρα καὶ εὐκολωτέρα, ὅσῳ μᾶλλον φωτεινός ἐστὶν ὁ χώρος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πειρώμεθα. Γίνεται τερπνότερον καὶ διασκεδαστικώτερον, ἂν

μεταχειρισθῶμεν χρωματισμένα σχεδιαγραφήματα π.χ. πράσινον διάβολον ἐπὶ ἐρυθρᾷ ἐπιφανείᾳ· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἴδωμεν εἰς τὸν λευκὸν τοῖχον ἕνεκα τοῦ συνδυασμοῦ τῶν συμπληρωματικῶν χρωμάτων, ἐρυθρὸν διάβολον ἐπὶ πρασίνῃς ἐπιφανείας.

Ἐν ἑλλείψει ἑτέρου καταλλήλου σχεδιαγραφήματος δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ κοινὰ χρωματιστὰ παιγνίσχάρτα (ντάμα, ρήγα, φάντε).

ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΩΝ

ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1890.

Ὁ Ἑρμῆς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου εἶνε ὄρατος μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ζεὺς εἶναι ἀόρατοι. Ὁ Ἄρης ἀνατέλλει περὶ τὴν 2αν ὥραν τῆς πρωίας χωρῶν πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ζυγοῦ. Μόνος ὁ Κρόνος λάμπει καὶ εἶνε σχεδὸν ὄρατος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός. Ἐπίσης καὶ ὁ Οὐρανὸς καὶ ὁ Ποσειδῶν εἶνε ὄρατοι ἀλλὰ διὰ τηλεσκοπίου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐσχάτως ὁ ἐν Βερολίῳ Dr. Richard Eisenman μαθητὴς τοῦ Helmholtz ἀνεκάλυψε ἀρκετὰ περίεργον ἐφεύρεσιν αὐτοῦ συνισταμένην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς τὸ κλειδοκυμβάλον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸ πολλοῦ ὁ Helmholtz ἐξέτελεσε πειράματα, ὅπως κατορθώσῃ νὰ θέσῃ εἰς παλμικὴν κίνησιν τὸ διαπασῶν διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐπὶ τῶν πειραμάτων τούτων βασίζεται ἡ νέα ἐφεύρεσις, ἥτις πολὺ πιθανὸν εἶναι ὅτι θὰ καταστήσῃ ἀνωφελῆ τὴν χρῆσιν πλήκτρων διὰ τὰς χορδὰς τοῦ κλειδοκυμβάλου. Τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα διὰ καταλλήλου μηχανήματος ἐπιδρῶν ἐπὶ τῶν χορδῶν θὰ θέτῃ αὐτὰς εἰς παλμικὴν κίνησιν καὶ οὕτω θὰ παράγῃται ὁ ἦχος.

Ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς διώρυγος ἐνούσης τὴν Λευκὴν θάλασσαν μετὰ τῆς λίμνης Ὀνέγας εὐρίσκεται κατὰ τὴν Gazette de Moscou ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως. Διὰ τῆς διώρυγος ταύτης οὐ μόνον συντομεύεται μεγάλως ἢ ἀπὸ Πιτροπούλεως εἰς Ἀρχάγγελον ὁδὸς ἀλλὰ καὶ ἀπαλλάσσεται τὸ ναυτικὸν ἀπὸ σπουδαίων κινδύνων, εἰς οὓς ἦτο ἐκτεθειμένον ἐκτελοῦν τὸν γύρον ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς μέχρι τῆς λευκῆς θαλάσσης. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ὀλικὸν μῆκος τῆς διώρυγος ἔσται 230 χιλιομέτρων περίπου καὶ τὸ πλάτος τῆς 30 μέτρων. Διὰ τῆς νέας ταύτης ὁδοῦ ὑπολογίζεται ὅτι καὶ ἡ δαπάνη τῆς διαμετακομίσεως ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων θὰ ὑποστῇ σπουδαιοτάτῃ ἐλάττωσιν, ἥτοι ἀπὸ φράγκων 3.95 ἐπὶ ἐκτάσεως 1 πουδίου (16 χιλιομέτρων) θὰ κατέλθῃ εἰς φρ. 1.60.

Τῇ 2)14 Δεκεμβρίου ἐκπνεύσαντος ἔτους αὐτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἦνοιξε δι' ἐπίσημου τελετῆς τὸ νεοδητὸν φωτογραφικὸν μουσεῖον. Καὶ τοῦτο μία τρανοτάτη ἀπόδειξις τῆς μεγίστης ἀξίας καὶ χρησιμότητος τοιαύτων ἰδρυμάτων.

Ὁ διάσημος γερμανὸς χημικὸς καὶ καθηγητὴς τῆς Χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ἐιδελβέργης κ. Bunsen ἱπαύσατο παραδίδων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τούτῳ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἤδη Σεπτεμβρίου.